

ناگفته هایی از کریسمس

تقدیم به قلبهایی که به عشق معبود یکتا و در انتظار عیسی مسیح
می تپند ...

به همراه بوسه های زر آفتاب صبح، قطره هایی از آن برکه ی همیشه
جاودان، سوار بر نردبان شعاع آفتاب به سوی آسمان پر می کشند و
بر بال ابرهای سپید در انتظار روزهایی آمدنی سیر می کنند تا بالاخره
بیابند آن لحظات آسمانی را که گل نرگس آشکار گردد و گل مریم ببارد
و عطرشان سراسر هستی را در آغوش کشد ...

از ابتدای خلقت بشر بر روی این کره ی خاکی، تمامی پیام آوران الهی
از سوی معبود یکتا یک پیام واحد را برای بشریت آورده اند، بیکرانه ای
از رحمت که تنها راه رسیدن به سعادت و ابدیت می باشد. اما
کارگزاران شیطان سنتها و تعالیم آسمانی انبیا و اوصیا را با زرق و برق
های شرک و بت پرستی رنگ آمیزی کرده اند و ...

به دستور کلیسای کاتولیک رومی بود که تولد حضرت عیسی علیه
السلام در روز ۲۵ دسامبر جشن گرفته شود. اما دایرة المعارف
کاتولیک Catholic Encyclopedia در مورد کریسمس می گوید: "
کریسمس از اعیاد کلیسای نخستین نبود ... اولین نشانه این جشن از
مصر می باشد." دایرة المعارف بریتانیکا Britannica Encyclopedia

چنین می گوید: " کریسمس از اعیاد کلیسای اولیه نبود؛ کریسمس بوسیده عیسی یا > واریون و یا بوسیده کتاب مقدس تأسیس نشده بود؛ کریسمس بعدها از سنت های مشرکان گرفته شد. " بنا بر دایرة المعارف امریکانا Americana Encyclopedia: " ط بق ب بسیاری از مستندات، کریسمس در قرن های نخستین کلیسای مسیحیت جشن گرفته نمی شد... در بزرگداشت میلاد عیسی، در قرن چهارم میلادی عیدی به آن اختصاص داده شد... از آنجایی که هیچ تاریخ دقیقی برای میلاد عیسی وجود نداشت، در قرن پنجم میلادی، کلیسای غرب (کاتولیک) فرمان داد تا برای همیشه میلاد عیسی در روز میلاد خورشید، خدای رومیان Sol ، جشن گرفته شود."

امپراطوری روم قبل از قرن چهارم میلادی بت پرست و مشرک بود. اما وقتی کنستانتین امپراطور شد و مسیحی گشت ، مسیحیت و بت پرستی را با هم برابر اعلام کرد؛ در این زمان بود که رومیان به این آئین جدید رو آوردند. اما یکی از سنت هایی که رومیان با آن انس داشتند ، همان فستیوال بت پرستانه ۲۵ دسامبر بود که آمادگی پشت کردن به این سنت را نداشتند. بنا بر دایرة المعارف شَف هرزاگ Schaff-Herzog ، " اعیاد مشرکان از چنان شهرتی برخوردار بودند که نمی شد بر اثر نفوذ مسیحیت کنار گذاشته شوند. این جشن ها آنقدر طرفدار داشتند که مسیحیان نیز خوشحال گشتند که عذری برای ادامه این جشن ها بدون تغییر و تبدیلی داشته باشند."

دائرة المعارف ویکی پدیا Wikipedia Encyclopedia چنین می گوید " میترا معبودی بسیار مهم به شمار میرفت ... معبودی از سلسله ی

نور ... تولد میترا در روز ۲۵ دسامبر بود ... میترائیسم آئینی بود که بین قرنهای اول و چهارم میلادی در امپراطوری روم رواج پیدا کرد. " بر مبنای فرهنگ نامه Webster Dictionary: " این آئین [میترائیسم] در قرنهای دوم و سوم میلادی بزرگترین رقیب مسیحیت در این امپراطوری به شمار می رفت. " طبق دائرة المعارف کاتولیک: " میترا خدای نور محسوب می شد... میترائیسم آئین خدای نور می باشد ... این آئین مشرکان که آئین خورشید، خدای ایران باستان است، بعد از پیروزی اسکندر از آسیا به اروپا وارد گردید و در قرن اول میلادی در تمامی امپراطوری روم گسترش یافت ... اسیران و بازرگانان شرقی، این آئین را در شهرهای امپراطوری روم تبلیغ می کردند. " مرکز اروپایی مطالعات آئین زرتشت European Center for Zoroastrian Studies نیز چنین می گوید: " روز میلاد میترا، خورشید شکست ناپذیر، روز ۲۵ دسامبر بود ... از آنجایی که اولین شب زمستان بلندترین شب سال است، و از آن پس روزها بلندتر می شوند، شب اول زمستان تولد خورشید محسوب می شود. "

بر طبق ویکی پدیا: "شاهزادگان ارمنستان، کاهنان و وروثی میترا محسوب می شدند ... معبدهای میترا در سراسر ارمنستان قد برافراشته بودند، ارمنستان یکی از آخرین مراکز قوی آئین مزدائی میترائیسم بود تا زمانی که ارمنستان رسماً اولین حکومت مسیحیت در جهان گشت. " و در جای دیگر این دائرة المعارف آمده است: " تقویم فعلی ارمنستان، تقویم سنتی ارمنستان است. این تقویم، تقویمی شمسی بر مبنای مدل باستانی مصر است که روز کیسه را در نظر نمی گیرد و در نتیجه تطابق آن با تقویم گرگوری (Gregorian)

calendar) متغیر می باشد. تقویم باستانی ارمنستان تقویمی قمری بر مبنای ماه های ۲۸ روزه بود. " و طبق دائرة المعارف زایشن ماستر NationMaster Encyclopaedia : " در اکثر جهان که ریسمس در ۲۵ دسامبر جشن گرفته می شود ... کلیسای ارمنستان در ۶ ژانویه، و کلیساهای ارتدکس شرق که هنوز از تقویم ژولین (Julian calendar) استفاده می کنند کریسمس را در تطابق ژولینی ۲۵ دسامبر یعنی ۷ ژانویه در تقویم گرگوری جشن می گیرند، زیرا این دو تقویم حدود ۱۳ روز با هم تفاوت دارند."

بنا بر این ارمنستان نیز مانند امپراطوری روم قبل از پذیرش مسیحیت، پیرو آئین میترائیسم بود. پس تفاوت تاریخ کریسمس در فرهنگ های مختلف مین جمله در میان ارمنیان، تنها از تفاوت تطابق تقویم های متفاوت سرچشمه می گیرد. واقعیت غم انگیز اینست که تمام دنیا میلاد حضرت عیسی علیه السلام را در روز میلاد خورشید، خدای مشرکان، جشن می گیرند. البته شایان ذکر است که منشأ میترائیسم به سالها پیش از مسیحیت در میان فرهنگ های کهن بر می گردد.

ویکی پدیا درباره شب یلدا چنین می گوید: "شب یلدا که از آئین کهن ایرانیان می باشد به معنای شب میلاد است و باقیمانده ی فرهنگی است که میلاد خدای نور را جشن می گرفتند." در ایران قدیم، احتمالاً چهار هزار سال پیش از این، جشن های شب یلدا از ۲۱ دسامبر تا ۱ ژانویه ادامه داشت. پس از شب یلدا یعنی طولانی ترین شب سال، که روزها بلندتر و بلندتر می شوند، این را نشانه ی پیروزی نور بر

تاریکی می پنداشتند. در این دهه درخت همیشه سبزی را که در فصل سرما نیز سبز بود، تزئین می کردند، و به خاطر مقاومتش، آنرا مظهری از میترا می دانستند. جوانان آرزوهای خود را در پارچه های رنگی می پیچیدند و از درخت آویزان می کردند و برای میترا هدایایی می گذاشتند تا پاسخشان دهد.

جالب توجه است که فرهنگ پرستش خورشید و بزرگداشت میلادش در ۲۵ دسامبر و نماد درخت همیشه سبز تنها به میترائیسم بازنمی گردد. در اینجا، نمونه ای را متذکر می شویم. نمرود، فرمانروای بابل، آنچنان شخصیتی شیطانی داشت که گفته می شود با مادرش به نام سمیرامیس ازدواج کرد. بعد از مرگ نمرود، مادرش که همسرش هم بود، بقای روح نمرود را تبلیغ کرد. سمیرا میس مدعی شد که درختی همیشه سبز به طور ناگهانی از تنه یک درخت مرده رشد کرد. او می گفت که نمرود در سالگرد تولدش هر ساله به این درخت همیشه سبز می آید و هدایایی در زیر آن می گذارد. تولد نمرود روز ۲۵ دسامبر بود. با این حيله های سمیرامیس وی ملکه و الهه بهشت نامیده شد و نمرود، پسر آسمانی و در واقع پسر خورشید (یکی از خدایان بابلیان به نام Baal)، خوانده شد. و چنین بود که پرستش مادر و پسر آغاز گردید، سنتی که بعدها در میان مسیحیان با پرستش مریم و عیسی علیهما السلام رواج یافت. نکته مهم اینست که در عین حالی که بازرگانان و اسیران جنگی تمدن ها و فرهنگ ها را اشاعه می دادند، ولی حقیقت امر اینست که رهبر و پیشوای تمامی مشرکان در هر جای دنیا و در هر زمان که باشند، **ابلیس** است در نتیجه جای تعجب وجود ندارد که اساطیر و نمادهای فرهنگ های مشرکان تا این حد شبیه به هم می

باشد. حضرت ابراهیم اهل بابل علیه السلام جهت جلب نظر مشرکان خورشید پرست چنین فرمودند:

فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربي ...

پس آن هنگام که (ابراهیم) خورشید درخشان را دید، گفت: این خدای من است...

سپس برای اثبات صحیح نبودن این باور ادامه دادند:

فلما أفلت قال يا قوم إني بريء مما تشركون

انی و جهت وجهی للذی فطر السماوات و الارض حنیفا و ما انا من المشرکین

و چون آن (خورشید) ناپدید گردید، گفت: ای گروه مشرکان من از آنچه شما شریک خدا قرار می دهید بیزارم. من با ایمان خالص روی به سوی خدائی آورم که آفریننده آسمانها و زمین است و من از مشرکان نیستم. (قرآن، سوره انعام ۶، آیات ۷۸ و ۷۹)

آنچه مجموعاً در این نوشتار بیان کردیم، تنها نمونه ای است مستند از یک تحریف در میان هزاران تحریف وارد شده در تعالیم حضرت عیسی علیه السلام. مستندات عرضه شده به وضوح نشان می دهند که چگونه یک سنت مشرکان قرن هاست به عنوان سنتی الهی عرضه شده است. آن هنگام که آخرین پیامبر الهی صلی الله علیه و آله و سلم که همه ی پیامبران و اوصیای پیشین علیهم السلام بشارت

ایشان را داده بودند، آمدند، تمامی بشریت را مجدداً به صراط مستقیم فراخواندند و در حین تأیید همه پیامبران الهی، با آیات قرآن متذکر شدند که متأسفانه پیروان آنان به عقائد کفر آلود پیشینیان خود نزدیک شده اند:

... ذلك قولهم بأفواههم يظاهرون قول الذين كفروا من قبل

... این سخنان که آنان (یهودیان و مسیحیان) بر زبان می رانند خود را به اقوال کافران پیش از خود نزدیک می کنند. (قرآن کریم، سوره توبه ۹، آیه ۳۰)

اینک قلبهای ما در انتظار روزهایی می تپند که مهدی و عیسی علیهما السلام بازگردند و تمامی فطرتهای الهی به هدایت آن گل نرگس و گل مریم عطرافشانی کنند و هم اینک نیز با توسل به برگزیدگان الهی راه خویش را در این روزگار پیچیده و پرتلاطم می یابیم.

با در نظر داشتن این نکته قرآنی که خداوند ظالمترین اشخاص را آنانیکه کلام خدا را تحریف و تکذیب می کنند می شمارد (سوره انعام ۶، آیه ۲۱) میلاد حقیقی حضرت عیسی علیه السلام را تبریک می گوئیم و شما را به خواندن مقاله [میلاد عیسی مسیح](#) دعوت می نمائیم.